

Truman Capote

Ateşteki Güve

Türkçesi: Melisa Kesmez

Öykü

Yol Ayrımı

Tanyeri ağarmış, uzaktan şehrin ışıkları parlıyordu; şehirden bu yana uzanan sıcak tozlu yoldan iki kişi geliyordu; biri, büyük ve güçlü bir adam; diğeri, genç ve kırılğan.

Jake'in yüzü alev alev kızıl saçlarla çevrenlenmişti, kaşları boynuz gibi görünüyordu, kasları şişkin ve tehditkârdı; üzerindeki tulum solmuş ve yırtık pırtıktı, ayak parmakları pabuçlarından dışarı fırlamıştı. Yanında yürüyen genç adama döndü ve "Bu gece için kamp yapmanın zamanı geldi herhalde. Al şu çuvalı, evlat, şuraya ser; sonra birkaç odun bul; çabuk ol. Karanlık iyice çökmeden erzakı pişirmek istiyorum. Kimse bizi görmemeli. Hadi bakalım, acele et," dedi.

Tim emirlere itaat etti ve odun toplamaya koyuldu. Zayıf omuzları yük taşımaktan öne doğru bükülmüştü, fırlak kemikleri sıksa çehresini ön plana çıkarıyordu. Bakışları takatsiz ama cana yakındı, küçük ağzı işini yapmaya koyulduğunda belli belirsiz büzüldü.

Jake domuz pastırmasını şeritler halinde kesip, yağlanmış tavaya koyarken, o da odunları düzgünce dizdi. Sonra, odunlar tutuşturulmak için hazır olduğunda, Jake kibrit bulmak için tulumunun ceplerine baktı.

"Aksi şeytan, nereye koydum şu kibritleri? Neredeler, sende değiller, ha, evlat? Tabii, ya ne olacaktı, aha, işte burada." Ceplerinin birinden bir kutu kibrit çıkardı, birini yaktı ve kaba saba ellerini küçük aleve siper etti.

Tim domuz pastırmalarının olduğu tavayı hızla büyümekte olan küçük ateşin üzerine koydu. Pastırma bir dakika kadar öylece durdu, sonra çıtırtılı ince bir ses çıkarmaya başladı, kızarı-

yordu. Etten çok fena bir koku geldi. Tim'in solgun yüzü çıkan dumanla daha da solgunlaştı.

"Lanet olsun, Jake, bu zıkkımı yiyebileceğimi hiç sanmıyorum. Pek iyi durumda değil gibi görünüyor. Galiba bozulmuş."

"Ya bunu zıkkımlanırsın ya da aç kalırsın. Bu kadar pinti olmayaydın, yiyecek doğru dürüst bir şeyimiz olurdu. Bana bak, evlat, tam on doların var. Bir şeye binip eve gitmek o kadar tutmaz ki."

"Hayır, tutar, ben her şeyi hesapladım. Tren bileti bana beş dolara mal olacak, üç dolara da yeni bir takım almak istiyorum, bir dolara da anneme güzel bir şey falan alırım var; yemek de bir dolar tutar dedim. İyi görünmek istiyorum. Annem ve evdekiler benim iki yıldır ülkede aylaklık edip göt gezdirdiğimi bilmiyorlar; benim gezgin bir satıcı olduğumu düşünüyorlar; onlara aynen böyle yazdım, başka bir seyahate çıkmadan önce sadece bir süre kalmak için eve döndüğümü sanıyorlar."

"O parayı senden almam şart, açlıktan ölüyorum, o üç kuruşu senden almalıyım."

Tim meydan okurcasına ayağa kalktı. Zayıf, çelimsiz gövdesi Jake'in şişkin kaslarına kıyasla bir şaka gibi görünüyordu. Jake ona şöyle bir baktı ve güldü. Sırtını bir ağaca yasladı ve kahkaha attı.

"Sen ne tatlı bir şeysin bakayım. Seni öyle bir evire çevire döverdim ki kemik torbası. Vücudundaki bütün kemikleri öyle bir kırardım ki, ama sırf bana iyi davrandığın için yapmıyorum; benim için bir şeyler çaldın falan, sırf ondan yani, kuş kadar paran da sen de kalsın, izin veriyorum." Tekrar güldü. Tim şüpheyle ona baktı ve tekrar bir taşın üstüne oturdu.

Jake bir çuvaldan iki teneke tabak çıkardı, kendi tabağına üç şerit, Tim'inkine de bir şerit bozuk domuz pastırmasından koydu. Tim ona baktı.

“Benim diğer parçam nerede? Dört şerit vardı. Senin iki tane, benim iki tane almam lazım. Diğer parçam nerede?” diye hakkını istedi.

Jake ona baktı. “Bu bozuk etten hiç istemediğini sanıyordum?” İlk üç sözcüğü ellerini beline koyarak, iğneleyici, kadını, yüksek bir sesle söyledi.

Tim hatırladı, evet bunu söylemişti, ama karnı açtı, karnı açtı ve üşümüştü.

“Umurumda değil. Ben diğer parçamı istiyorum. Karnım aç. Ne olsa yerim. Hadi, Jake, diğer parçayı da ver.”

Jake güldü ve üç parçanın hepsini ağzına tıktı.

Aralarında başka söz işitilmedi. Tim yüzünü asıp bir kenara çekildi ve oturduğu yerden uzanarak çam dalları topladı, düzgünce yere dizdi. En nihayetinde, işini bitirdiğinde, gergin sessizliğe daha fazla dayanamadı.

“Üzgünüm, Jake, bu işler nasıldır bilirsin. Eve gittiğim için çok heyecanlıyım. Ayrıca çok da açım, ama, lanet olsun, galiba kemerimi sıkmaktan başka çarem yok.”

“Ne boksa artık. Sendeki mangırın birazıyla bize doğru dürist bir yemek alabilirsin ama. Ne düşündüğünü biliyorum. Neden yemek çalmıyoruz, değil mi? Kahretsin ama bu şehirde bir şey çalarken yakalanmasak iyi olur. Buradaki heriflerden duyduğuma göre burası,” parmağıyla şehrin varlığına işaret eden ışıkları gösterdi, “cehennemin bu yakasındaki en çetin kasabalardan biriymiş. Serserileri kartal gibi gözlüyorlarmış burada.”

“Sanırım haklısın, ama şunu da anlamalısın, bu paranın şu kadarını olsun kaybetme riskini alamam. Bu paranın beni idare etmesi lazım, çünkü başka yok ve önümüzdeki birkaç yıl da olacak gibi görünmüyor. Ne olursa olsun annemi hayal kırıklığına uğratamam.”

Gün şahane bir şekilde doğdu, güneş olarak bilinen turuncu renkli büyük yuvarlak uzak ufkun üzerinde cennetten bir

havari gibi yükseldi. Tim tam zamanında uyanarak güneşin doğuşunu görebildi.

Jake'i sarstı, o da yerinden sıçrayarak, "Ne istiyorsun?" dedi, "Lanet olsun! Kalkma zamanı! Sıçayım, kalkmaktan nefret ediyorum." Ardından görkemli bir şekilde esnedi ve güçlü kollarını olabildiğince gerdi.

"Anlaşılan sıcak bir gün olacak, Jake. Şükürler olsun, yürümek zorunda kalmayacağım. Sadece şehre kadar, tren istasyonu orada çünkü."

"Aynen, evlat. Sen asıl beni düşün, gidecek hiçbir yerim yok, ama yine de gidiyorum işte, sıcak güneşin altında yürüyeceğim öyle. Keşke hep ilkbaharın ilk zamanlarındaki gibi olsa, ne çok sıcak, ne çok soğuk. Yazın ölesiye terliyorum, kışın da donuyorum. Kahrolası havalar işte. Kışın Florida'ya gitsem iyi olurdu aslında, ama artık orada da çalacak pek bir şey yok." Az öteye yürüdü ve kızartma alet edevatını çıkarmaya başladı yine. Eşyaların arasına elini uzattı ve bir kova çıkardı.

"Al, evlat, şuradan git de, şu çiftlik evine, yoldan yaklaşık beş yüz metre uzaklıkta, biraz su getir."

Tim kovayı aldı ve yola koyuldu.

"Hey, evlat, ceketini almayacak mısın? Mangırlarını çalmamdan korkmuyor musun?"

"Hayır. Sanırım sana güvenebilirim." Ama kalbinin derinlerinde güvenemeyeceğini biliyordu. Geri dönmemesinin tek sebebi, Jake'in ona güvenmediğini bilmesini istememesiydi, ki muhtemelen Jake bunu zaten biliyordu.

Yoldan yukarı doğru ağır ağır, güçlükle yürüdü. Yola taş döşenmemişti, sabahın erken saatleri olmasına rağmen toz havada asılıydı. Beyaz eve çok az kalmıştı. Bahçe kapısına vardığında, çiftlik sahibinin koyun ahırından elinde bir gerdelle çıktığını gördü.

"Hey, bayım, acaba bu kovaya biraz su doldurmak mümkün müdür?"